

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na veličanovem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznauila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Cesarjeva zahvala.

Avstrijska ljudstva so vsa v srci in v dejanji vsa avstrijska, to se pravi, polna ljubezni do zemlje, na kateri živé in s tem tudi do presvitle rodbine cesarja, v kateri se ona, kakor v jasnem zrcalu, združuje. In ta ljubezen avstrijskih ljudstev se kaže o raznih prilikah in na razne načine, vselej pa tako, da se ji vidi resnica, ne pa hlimba. Kar storé v tem avstrijska ljudstva, to jim pride iz srca in se ne nareja na povelje.

Tako tudi zadnjič o poroki cesarjeve hčere, nježno-mlade Marije Valerije. Ni več na času, da opišemo vsa znamenja domoljubne ljubezni o tej priliki, vendar pa si ne moremo kaj, da ne prinesemo na tem mestu zahvale, ki so jo svitli cesar izrekli vsem avstrijskim ljudstvom za to njih ljubezen. Ona je prelep dokaz za to, da tudi Nj. veličanstvo ceni veliko ljubezen svojih ljudstev do svoje prevzvišene rodbine in se glasi tako-le:

Ljubi grof Taaffe! Z globoko ganjenim srcem sem vzprejel o poroki moje ljubljene hčere, nadvojvodinje Marije Valerije v čestitkah in voščilih iz vseh krajev cesarstva najsijajnejše dokaze ljubezni polnega sočustva, s katerim so Moja zvesta ljudstva od nekedaj spremljala osodo Moje hiše. Za vsa ta znamenja neomajane zvestobe in udanosti, ki so jih razodela v najrazniših oblikah, izrekam vsem dotičnim društvom in posameznim osebam Svojo, cesarice in Naju ljubljenih otrok najsrčnišo zahvalo. V posebno zadovoljnost pa Mi je to, da vidim tudi tokrat, kakor že pri poprejšnjih prilikah, celo vrsto vsakojakih ustanov, ki so vse v zvezi z veselimi praznikom Moje hiše in da se ohrani blaženi spomin poročenega dneva Moje hčere z deli človekoljubja in ljubezni, ko bodo odslej nosila njeno ime, za vse čase. Naročim Vam torej, da objavite to Našo zahvalo v splošnje znanje.

Franc Jožef.

Nj. veličanstvo v Gradci.

V nedeljo, dne 3. avgusta je bilo lepo jutro, za štajarsko deželo, posebej pa še za Graško mesto preveselo, kajti Nj. veličanstvo, svitli cesar je prišel tje, da odpre slovesno razstavo, čije pokroviteljstvo je v njegovih rokah. K malu po petih zjutraj bile so že vse prostorije južne železnice polne odličnega občinstva, največ se ve, da iz mesta, veliko pa tudi iz cele dežele. Blizo šestih je bilo že vse v redu, da se vzprejme Nj. veličanstvo, kedar se pripelje. Točno ob šestih pa že tudi pridrdra železni voz, ki pripelje svitlega cesarja. Vojaška godba zasvira cesarsko pesem in ljudstvo pozdravi svitlega cesarja živahno, ko izstopi ter se obrne k ces. namestniku, baronu Kübecku in predsedniku ministerstva, grofu Taaffeju in naučnemu ministru, baronu Gautschu. Na to si ogleda Njih veličanstvo častno kompanijo c. in kr. polka št. 27.

Zatem pa se obrne svitli cesar k Nj. ekselenciji dr. Zwergerju, sekovskemu knezoškofu in pa našemu prem. knezoškofu dr. M. Napotniku. Na to pa še nagovori dež. glavarja, grofa Wurmbanda, župana dr. Portugalla, predsednika dež. nadsodnije, dr. vit. Waserja itd. Sedaj pa se poda svitli cesar iz kolodvora ter zasede svoj voz in kočija za kočijo vzprejme posvetne in duhovske gospode ter jih odpelje v mesto, najpoprej se ve, da dvorne kočije, za njimi pa druge do c. kr. dvornega gradú.

Ob osmih so vabili zvonovi stolne cerkve presvitlega cesarja k sv. maši in to v dvorni kapeli; služili so jo sekovski knezoškof, dr. Zwerger. Hitro po devetih pa je presvitli cesar vzprejel kneza Alfreda Liechtensteina v posebnem zaslišanju, nekaj, kar ne bode brez pomena. Za tem vzprejme pa Nj. veličanstvo sekovskega knezoškofa in duhovništvo le-te škofije in potem posebej našega premil. knezoškofa in njih spremljevalca, preč. g. stolnega korarja dr. Iv. Križaniča.

Po načrtu, iz kraja določenem, bili bi se